

Els insults d'un emperador megalomaniac

Teniu la vocació de ser els cornuts de la història! [...] No teniu pas cap orgull, sou uns subhomes." Aquestes són les paraules de Georges Frêche, que posen, altre cop, la Catalunya Nord i tot l'estat francès en l'ull de la polèmica, per culpa del president del Llenguadoc-Rosselló. Elegit com a màxim responsable de la regió administrativa a la qual pertany la Catalunya Nord el mes de març del 2004, el socialista Georges Frêche va guanyar-se els títols virtuals, i irònics, de "rei" o "emperador", i encara se n'hi podrien afegir molts més, que potser tanmateix no serien tan educats. En l'origen d'aquests renoms hi ha tota una sèrie de relliscades violentes protagonitzades per un polític incapaç de mossegar-se la llengua.

L'afer 'Septimanie'. Una de les primeres polèmiques que va moure Georges Frêche va ser l'afer *Septimanie*. Un mes després de ser elegit, el cap de la regió anuncià que tot seguit canviaria

Catalunya Nord ha hagut d'aguantar repetidament les agressions verbals del president de la regió administrativa Llenguadoc-Rosselló, Georges Frêche. Aquesta vegada, però, han estat els 'harkis' –els algerians que durant la guerra es van posar del costat dels francesos– les víctimes dels seus insults.

el nom de la regió: el de "Llenguadoc-Rosselló", apel·lació tan incorre com reduccionista, seria substituït "Septimanie". Frêche justificava la seva decisió amb arguments històrics contestats per molts historiadors. Segons el president, a l'època visigòtica la Septimània era un territori que corresponia a l'actual Llenguadoc-Rosselló. El seu objectiu, tanmateix, era trobar una denominació que ens aixoplugués sota una mateixa identitat, per poder veure millor el territori. La reacció de la població occitana de la regió va ser bastant tènue, mentre que a Catalunya Nord es va organitzar un contraatac. L'oposició clara dels nord-catalans va irritar Georges Frêche, qui afirmà públicament que els catalans i "tots els que s'oposaven a la Septimània són uns incults". El moviment s'acabà amb una manifestació a Perpinyà, el 8 d'octubre del 2004, on més de 8.000 persones van afegir amb força la seua oposició a un canvi d'identitari, a gran cop d'eslògans com ara el clàssic "Sem catalans" i tota una sèrie de jocs de paraules amb Septimanie. Pocs dies abans, el president Frêche va anunciar que retirava el seu projecte de canvi de nom.

El fet que l'oposició fos tan forta i ser degut, d'una banda, a la pèrdua de la catalanitat que comportava el canvi de nom, i de l'altra, al fet que el projecte de Septimània responia al desig d'un sol home, un projecte format sense consultar ni els representants ni els ciutadans occitans i catalans. A més, que fossin els nord-catalans que reaccionessin amb més contundència també es pot explicar si recordem l'indignació que va provocar una altra relliscada de Georges Frêche. Poc després del llançament de la campanya a la Septimània –que, de la boca mateix Frêche, costà 40 milions d'euros– el president de la regió havia qualificat el català de "patuès", en una reunió del consell de la regió. Efectivament, a la pregunta del Pere Becque, un representant del partit chiraquià UMP, relativa a les accions per defensar la llengua catalana, Georges Frêche havia respost: "El català és un patuès que no interessa a ningú." Els nord-catalans, insultats, van demanar explicacions al polític socialista, i fins i tot Becque va proposar a Frêche que li expliqués a Pasqual Maragall, ja

“Volem que es condemni l'autor dels insults”

Mimouni Djelloul és president, a la Catalunya Nord, de l'Associació Justícia, Informació i Reparació pels Harkis (AJIR pels Harkis). Aquesta associació estatal francesa defensa els algerians que durant la guerra d'Algèria es van posar del costat dels francesos. Mimouni Djelloul, fill de *harkis* i veí de Perpinyà des de fa més de quaranta anys, ens explica la seua opinió sobre els insults del president socialista de la regió administrativa de Llenguadoc-Rosselló, Georges Frêche.

—L'11 de febrer, a Montpeller, Georges Frêche va dir públicament que els *harkis* “tenien la vocació de ser els cornuts de la història”, uns “sub-homes [...] sense cap honor”. Quina ha estat la vostra reacció immediata?

—Vaig sentir aquestes paraules al Telenotícies del diumenge. Immediatament, vaig rebre moltes trucades, d'amics, *harkis* o fills de *harkis*. Una emoció molt forta, una veritable ferida ens ha tocat a tots després de sentir aquests insults contra tota la comunitat de *harkis*. Cal recordar que, segons els diferents estudis, van ser entre 80 mil i 150 mil els *harkis* assassinats per l'exèrcit francès, malgrat haver pres posició en favor d'aquest. I ràpidament, ben segur, a l'emoció es va afegir una gran indignació. En boca d'un polític, elegit per les urnes, aquests mots no tenen pas cap raó de ser.

—I immediatament, AJIR pels Harkis ha presentat una queixa...

—Sí, perquè no podia deixar passar uns fets tan greus. AJIR persegueix Georges Frêche per “injúries, difamació i incitació a l'odi racial”. D'altra banda, el ministre delegat per als antics combatents, Hamlaoui Mekachera, ha anunciat que el dossier d'aquest afer ha estat tramès al procurador general de Montpeller. Ara cal esperar per saber com seran qualifi-

cats els fets, i quin tractament donarà la justícia a l'afer. Nosaltres confiem en la justícia i esperem una sanció: resulta imprescindible si no volem que no quedin impunes aquest tipus d'abusos.

—Dos dies després dels fets, Georges Frêche va convocar una mena de conferència de premsa per presentar excuses.

—Va ser lamentable. Va llegir un paper que probablement havien escrit els seus advocats. Es va posar ell mateix com a víctima d'una agressió i va lamentar un malentès relatiu als seus insults. A més, la seua actitud en aquell moment no va deixar traslluir cap mena de remordiment. De totes maneres, no es podien acceptar les seues tímides excuses. Un polític que no és capaç de pensar el que diu, i de controlar-se no té res a fer en aquest nivell. Però a Frêche, cal afegir Jack Lang, candidat socialista a la presidència per al 2007, que era present, a un metre, en el moment de l'atac, i que diu no va sentir res. Ell també hauria de retrobar la seua memòria. Cristià Bour-

quin, president socialista del Consell General 66—equivalent al consell comarcal de Catalunya Nord—i vicepresident de la regió, tampoc no ha fet cap comentari, perquè era de viatge. Callar és abonar aquest tipus de paraules.

—S'ha notat una virulència particular en les reaccions de polítics de dreta, aquests darrers dies. No temeu una instrumentalització d'aquest moviment?

—Qualsevol reacció pot ser instrumentalitzada pels polítics. El nostre objectiu és que es condemni l'autor dels insults. Volem deixar de banda la clàssica oposició entre esquerra i dreta. Les nostres reivindicacions han de ser de tothom. Per a la manifestació del passat 18 de febrer demanarem a tots els polítics presents que vinguessin a títol individual, que mentre participessin en la concentració, abandonessin el seu caràcter de representants polítics. Volem una representació neutra i digna.

P. H.

sembla que els dos són amics de ben antic...

Cap a una dimissió improbable.

Mentrestant, Frêche va afegir una altra perla, un comentari ben poc diplomàtic sobre l'elecció del nou papa: “Esperi que sigui millor que no pas l'altre imbècil.” No s'ha estat tampoc d'insultar polítics de dreta, com Nicolas Sarkozy ministre d'Interior, i fins i tot els seus companys del Partit Socialista (PSF), que qualifica “d'esquerra caviar” o de “pallassos”. Així mateix, tampoc no ha dubtat a prendre iniciatives tan polèmi-

ques com ara donar suport a un article de llei de l'estat francès que subratlla la “el paper positiu” de la colonització francesa. I la llista no és pas exhaustiva...

Però els insults que recentment ha adreçat a la comunitat de *harkis*—els algerians que havien donat suport a l'exèrcit francès durant la guerra d'Algèria—podrien ser les seues darreres injúries. El terme de “subhomes”, utilitzat per Hitler, ha provocat una reacció molt forta a tot l'estat francès. Al Parlament, alguns diputats han demanat la seua dimissió, mentre que els socialistes inten-

ten minimitzar els fets. Associacions de *harkis* també han presentat queixes davant la justícia i van convocar, el passat 18 de febrer, una manifestació a la qual van assistir més de 300 persones. En la protesta, *harkis*, *pièd-noirs* i antics combatents van demanar el cap del president de la regió per “injúries, difamació i incitació al racisme”. No sembla fàcil que els socialistes es decideixin a fer-lo fora del partit i de la presidència del Llenguadoc-Rosselló: i és que els seus mateixos companys també el temen...

Pere Habet